

„1939” jest grą **wydawnictwa Kordyt**, która ukazała się w 2010 r. Gra prezentuje nowe, oryginalne podejście do tematyki kampanii wrześniowej.

Niemcy – Daniel, Polacy – Dominik.

Scenariusz „**Tak mogło być**” (wariant zwycięstwa: gra na cele strategiczne do zdobycia)

Skład armii niemieckiej:

- XV, VIII, IV, VII, XIII, I, II, X, XXII, XIX, XXI KA, GO „Brandt”, „Madem”, KA „Wodrig”, Zgrupowanie GAK, GAK 14.

Skład armii polskiej:

- Zgrupowanie „KOP”, GO „Grodno”, Zgrupowanie „Północne”, „Południowe”, GO „Śląsk”, GO „Piotrków”, GO „Bielsko”, GO „Czersk”, A. „Pomorze”, A. „Lublin”, A. „Warszawa”, A. „Kraków”, A. „Karpaty”, A. „Łódź”, A. „Modlin”, A. „Prusy”, SGO „Narew”, „Polesie”.

Dominik rozstawił się pierwszy. Zgromadził on znaczne siły przy granicy z Prusami Wschodnimi, a także w rejonie Pomorza Zachodniego i Śląska. Pamiętając swoje zwycięstwo w jednej z rozgrywek zgromadził na kierunku warszawskim GO „Bielsko”, A. „Modlin”, A. „Lublin”, A. „Łódź”, ponadto samej Warszawy broniła A. „Warszawa”. Karpat broniły A. „Małopolska” i „Karpaty”, przeciw nim były moje XXII KA i grupa „Bernolak”.

Atak na Pomorze Zachodnie i Prusy Wschodnie miał się odbywać poprzez działania SGO „Narew”, A. „Prusy” (w której składzie znajdowały się obydwie jednostki panc.-mot., lecz nie uczestniczyły one w walkach). Śląska broniła GO „Śląsk”.

Postanowiłem wykorzystać uśpioną czujność przeciwnika i spróbować przedrzeć się do Warszawy do ósmego września, by automatycznie wygrać. Dla tego celu zgromadziłem moje najsilniejsze armie czyli Z. „GAK”, II KA i X KA, jakkolwiek zadanie nie było łatwe, ponieważ nie wiedziałem jakie były siły mojego przeciwnika. W składzie wymienionych przeze mnie sił były

wszystkie dywizje pancerne.

1 września

X KA, II KA i Z. „GAK” okrążają GO „Bielsko”. Grupa „Madem” wkracza do Polski. GO „Bielsko” próbuje rozpoznać strukturę II KA, niestety samoloty zwiadowcze zestrzeliwuje niemiecka obrona przeciwlotnicza. Armia „Pomorze”, korzystając z tego, że KA „Wodrig” nie próbował jej przeszkodzić, rozpoczęła marsz przez Pomorze Zachodnie, zajmując Słupsk i Koszalin.

Armia „Kraków” w styczności bojowej z I KA. XXII KA i słowacka grupa „Bernolak” otaczają A. „Małopolska”.

Wracając do Armii „Pomorze” i jej pochodu przez Pomorze Zachodnie, wkrótce został zatrzymany przez VII KA stacjonujący w Szczecinie.

Bitwa A. „Pomorze” i VII KA.

Niemiecka 4 DP przeciwko Pod. BK i Podl. BK.

Pod. BK i Podl. BK otaczają niemiecką 4 DP.

4 DP wycofuje się ponosząc straty. Udanie ostrzelanie jednostek BK przez artylerię niemiecką.

W wyniku udanego ataku niemieckiego A. „Pomorze” przestaje istnieć. Gen. Szylling dostaje się do niewoli.

Bitwa II, I, X, Zgrupowania GAK przeciw GO „Bielsko”, która dostaje się w okrążenie.

Wobec przewagi wroga polska 29 Dywizja Piechoty przestaje istnieć, wkrótce ten sam los spotyka 12 Dywizję Piechoty. GO „Bielsko” przechodzi do historii, a jej dowódca gen. Olszyna-Wilczyński ginie wraz ze swoimi żołnierzami.

Tymczasem na południu trwa zacięta walka pomiędzy XXII KA wspomaganą przez słowacką grupę „Bernolak” przeciwko Armii „Małopolska”.

Bitwa rozpoczyna się udanym atakiem niemieckiej 50 Dywizji Piechoty. 23 Dywizja dzielnie broniąca podejścia pod Kraków, wraz ze wspomagającą ją 11 Dywizją Piechoty zostają zniszczone.

2 września

XXII KA triumfalnie wkracza do Krakowa.

II KA wraz z Zgrupowaniem GAK otaczają Armię „Łódź”.

Armia „Prusy” została szybko ściągnięta z granicy z Prusami Wschodnimi dla niesienia pomocy Warszawie, która z coraz większym przerażeniem patrzyła na zbliżający się Wermacht, będący już praktycznie u progu stolicy. Armia „Prusy” dochodzi do linii Wisły. Szybko ściągnięta Armia „Lublin” chce zaangażować w walkę X KA, lecz ten nie podejmuje bitwy.

Wycofanie się odw. „Tarnów” do Lwowa, gdzie miał organizować obronę przeciwko agresorowi gdyby udało mu się dojść aż tutaj.

Bitwa Zgrupowania GAK i II KA przeciwko Armii „Łódź”.

Była to ostatnia przeszkoda na kierunku na Warszawę, więc do jej pokonania Niemcy rzucili

wszystkie posiadane środki, gdyż pokonanie jednostek Armii „Łódź” było dla nich priorytetem.

W wyniku ataku zmasowanych sił wroga dzielnie broniąca się 60 Dywizja Piechoty zostaje wgnieciona w ziemię.

3 września

Niemcy, myśląc że błyskawicznym dojściem do stolicy Polski złamali opór jej obrońców grubo się pomylili wzywali do poddania się (karta „Wezwanie do Kapitulacji”). Część obrońców chciała się poddać (pozytywny wynik na poddanie się jedno oczko), lecz gen. Piskor szybko podniósł ich morale (karta „Nic ponad honor”, która anuluje zagrana kartę „Wezwanie do kapitulacji”).

Niemcy rzucili wszystkie dostępne im środki do ataku na Warszawę, tak że obrona składająca się z Wielkopolskiej i Krakowskiej Brygady Kawalerii zostaje zmieciona, a gen. Piskor ginie broniąc miasta.

Rozgrywka trwała 6 godzin.

Autor: *Daniel Łukaczyk*

Opublikowano 02.05.2011 r.